

Les enteses constituents: la clau de volta estratègica

«Sense una gran fita comuna, el caos al galliner esdevé inevitable i l'aigua estancada de seguida es podreix, com fa mesos que passa»

Els partits, sembla que per definició i uns més que altres, han estat presoners del joc partidista que, en la situació actual, és dit per tothom que va contra l'interès de la nació. El poble (el de nació catalana) continua massa pendent del que facin els partits. I tots plegats continuen sense una estratègia precisa, clara i comuna.

La via internacional en la qual tantes esperances hi dipositaven alguns, s'ha demostrat limitada i subordinada als interessos dels estats.

La majoria de vots és obvi que tampoc no conduirà a l'objectiu. I encara menys hi ha cap opció al diàleg amb un estat que té l'imperialisme colonitzador com a política dominant. El sorprenent és que encara hi hagi líders que hi apel·lin com a estratègia.

El paper de l'exili no es suficient sense la força a l'interior. I els presos no han generat l'efecte que segurament esperaven causar, ni a Espanya ni a l'esfera internacional.

Així doncs, tots els factors anteriors hi juguen un paper imprescindible, però és una evidència que hi manca el desllorigador, el catalitzador sense el qual esdevenen il·lusoris, atzucacs.

Aquesta via catalitzadora s'obre ample i nítida davant nostre, esperant ser empresa. Un bon grup d'entitats ja la van promoure com la via òptima abans que políticament d'adoptés l'1-O com a estratègia preferent. Es tracta del procés participatiu constituent com a gran palanca de força estratègica per superar tots els obstacles que encara hi ha. Diverses entitats l'estan treballant d'ençà el 27-O.

El Consell Assessor pel Fòrum social constituent (CA) presidit per Lluís Llach -recentment autodissolt- també ha fet la seva proposta en aquesta línia.

La proposta del CA articula els diàlegs ciutadans constituents a través de les Enteses locals (fora bo d'anar incorporant terminologia d'un nou paradigma més consensual que confrontador, en aquest cas ?diàlegs? millor que ?debats?). És tracta d'espais integrats per entitats i persones amb voluntat de promoure els diàlegs ciutadans constituents a cada municipi i barri del país.

Ara bé, a la llum de l'acció no-violenta, la proposta del CA requereix d'algunes correccions perquè no es quedi en un nou exercici de bones intencions estèrils. El CA ha optat, segurament per protegir-se d'atacs judicials, per fer un simple suggeriment metodològic i deixar després en mans del Parlament l'aplicació de les propostes constituents ciutadanes.

Tanmateix, si el bloqueig rau justament en la nul·la capacitat operativa institucional, quin recorregut polític real poden tenir les propostes ciutadanes?

Si no es converteix aquesta fase constituent en un nou 1-O i en la vertebració territorial de tot el país, tot plegat estarà mancat de l'energia necessària per superar aquest mur que ens estimula a evolucionar vers una major consciència i força no-violenta populars.

D'una banda, si les Enteses locals constituents es limiten a recollir propostes en qüestionaris

o en una web i no s'autoorganitzen des dels barris i municipis fins la comarca i vegueria, no disposarem de l'exèrcit no-violent imprescindible per l'embat definitiu, i poc o molt ja sabem tots de què parlem.

En canvi, si per cada petita assemblea deliberativa els propis membres nomenen llurs portaveus per les assemblees de municipi, comarca i vegueria, tot el país esdevindrà vertebrat, amb una iniciativa i força potencial inimaginables, sense precedents al món occidental. La ciutadania passaria de ser una pila de fullaraca manipulable a esdevenir un arbre arrelat, ferm i independent de facto, capaç d'articular les mobilitzacions que calgui i durant el temps que calgui. Aquesta estructura, complementada amb una llei de referèndums, configurarà alhora la urgent nova democràcia participativa que podrà plantejar les solucions als greus problemes i reptes que causen i patim: climàtic, econòmic, d'habitatge, etc.

Als desconexadors d'aquesta matèria els pot semblar utòpic, però els qui ho hem posat en pràctica en experiències pilot sabem com n'és de fàcil d'implantar.

L'altra correcció a fer a la proposta del CA és el calendari: per una bona resposta ciutadana cal que sigui comú a tot el país, amb prou espai per cada temàtica i amb una campanya de comunicació brillant i engrescadora que transmeti les noves possibilitats per a cada tema.

Bo i assumint que la participació deliberativa difícilment pot arribar o superar el 5% de ciutadans majors de 16 anys, a fi d'ampliar realment la gent motivada pel procés d'una república innovadora i de nova generació, es fa imprescindible un referèndum multitemàtic (també dit multireferèndum) a partir dels principals resultats deliberatius, en el que es pot aspirar a superar el 70% de participació i el 60% de vots positius. Aquest seria l'anomenat nou 1-O.

Sense aquest nou horitzó comú (estratègia), la nova onada (confrontació) democràtica i l'increment de suport popular (eixamplament de base) són mers desitjos sense cos. Dit d'una altra manera, sense una gran fita comuna, el caos al galliner esdevé inevitable i l'aigua estancada de seguida es podreix, com fa mesos que passa.

Seria un greu error estratègic plantejar l'embat no-violent definitiu com a reacció a una sentència sense aquesta prèvia vertebració ciutadana i sense definir els continguts de la nova república que engresquin a una majoria creixent.

Quan el poble, segurament sota la crida de les tres grans organitzacions cíviques ANC, CDRs i OC, convoqui una taula amb aquesta nova fita democràtica comuna sense precedents al món, els fils tornaran a tibar el país sencer i tots els agents demòcrates vers un punt de fuga comú i unitari. Aleshores, partits, poble i institucions de nou s'uniran com van demostrar saber fer l'octubre del 17. Difícilment ho faran abans.